(ప్రారంభం)

“ అత్తయ్యగారూ ... జానకి అక్కడికి ఏమన్నా వచ్చిందా ?” పొద్దున్నే ఆరు గంటలకి అల్లుడు ఫోన్ చేసి అడిగిన ప్రశ్నతో లీలమ్మకి మతిపోయింది..

“ జానకి రావడం ఏంటి ఇంట్లో లేదా?” అడిగింది..

భాస్కర్ స్వరం వణికింది ... “ లే లేదు ...నిన్న సాయంత్రం బైటికి వెళ్తున్నా రావడానికి రెండు గంటలు పడుతుంది మీరు, పిల్లలు భోజనం చేసేయండి అని చిన్న కాగితం ముక్క మీద రాసిపెట్టి వెళ్ళింది.. నేను ఆఫీస్ నుంచి వచ్చి ఆ కాగితం చూసి పక్కింటి అమ్మాయితో సినిమాకి ఏమన్నా వెళ్ళిందేమో వచ్చాక భోజనం చేయచ్చులెమ్మని టి వి చూస్తూ కూర్చున్నాను .. హరి, చరిత కాలేజ్ నుంచి వచ్చి అమ్మేది అని అడిగినా సినిమాకి వెళ్లిందని చెప్పాను .. వాళ్ళు భోజనం చేసేసి చదువుకుంటూ కూర్చున్నారు.. తొమ్మిదైంది ... పదైంది ... మనిషి రాలేదు ... నాకు టెన్షన్ మొదలైంది. చరితని పక్కింటికి పంపించి ఆవిడ ఇంట్లో ఉందో, లేదో చూసి రమ్మన్నాను .. ఆవిడ హాయిగా పడుకుని ఉంది .. తనూ, జానకి ఎక్కడికి వెళ్ళలేదు అని చెప్పింది.. ఏం చేయాలో, ఎక్కడ వెతకాలో తెలియలేదు.. అలా రాత్రంతా కనురెప్ప వాల్చకుండా నేను, పిల్లలు ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాం .. మీరు ఎప్పుడు నిద్ర లేస్తారా .. ఎప్పుడెప్పుడు ఫోన్ చేద్దామా అని ఎదురుచూసి చేసాను.. “

“ అయ్యో ... అదేంటి భాస్కర్ ఎక్కడికెళ్ళింది? మీరిద్దరూ ఏదన్నా గొడవ పడ్డారా? “ ఆందోళనగా అడిగింది లీల..

భాస్కర్ ఏది ఊహించాడో సరిగ్గా అదే ప్రశ్న ... చాలా ఇబ్బందిగా చెప్పాడు.

“ లేదండి ఇదివరకన్నా అప్పుడప్పుడు చిన్న, చిన్న మాట పట్టింపులు వస్తుండేవి కాని, ఈ మధ్య తన ఆరోగ్యం బాగా లేనప్పటి నుంచి నేను కాని, పిల్లలు కానీ తనని ఏమి అనడం లేదు. తను ఏం చెప్తే అది చేస్తున్నాం .. ఎలా అంటే ఆలా మసలుకుంటున్నాం...”

భాస్కర్ స్వరంలో నిజాయితీ ....

“ ఏంటి జానకి ఆరోగ్యం బాగాలేదా ఏం ? ఏమైంది? ఎప్పటి నుంచి బాగాలేదు... నాకు మాట మాత్రం చెప్పలేదేం !”

“ అత్తయ్యా! ఇవన్ని ఫోన్ లో మాట్లాడే విషయాలు కావు .. మీరు, మావయ్య గారు ఓసారి ఇక్కడికి రండి.. నాకు కాళ్ళు, చేతులు ఆడడం లేదు ...” జాలిగా అన్నాడు భాస్కర్ ..

“ వస్తాం .. ఇప్పుడే ఆయన్ని నిద్ర లేపి చెప్తాను. ఇంకో గంటలో బయలు దేరతాం.”

లీల అభయం ఇవ్వడంతో భాస్కర్ కి కొంచెం రిలీఫ్ గా అనిపించింది.

ఫోన్ పెట్టేసి నిస్సత్తువగా సోఫాలో వాలిపోయాడు.

“ ఎక్కడికి వెళ్ళింది జానకి? అసలు ఎందుకు వెళ్ళింది? “

అసలు జానకికి ఏమైంది ఈ మధ్య ఎప్పుడూ రుసరుసలాడుతూ ఉంటోంది. అయిన దానికి, కానిదానికి పిల్లల మీద అరుస్తోంది... తన మీదా అరుస్తోంది .. ఇదివరకు చిరునవ్వు చెదరనీకుండా ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉండేది.. సౌమ్యంగా మాట్లాడేది.. తను ఎప్పుడన్నా పని ఒత్తిడిగా ఉన్నప్పుడు విసుక్కున్నా, శాంతంగానే జవాబిచ్చేది.. అలాంటిది సుమారు నాలుగు నెల్ల నుంచి విచిత్రంగా మారిపోయింది.

ఎప్పుడూ ఏదో చికాకుగా , అస్థిమితంగా ఉంటోంది.. అక్కడికి తను డాక్టర్ దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్తానని కూడా అన్నాడు రెండు, మూడు సార్లు.. ఎందుకు డాక్టర్ నాకేమైందని అని విసుక్కుంది..

ఇదివరకు ఉదయాన్నే నిద్ర లేచి దేవుడి గదిలో దీపం పెట్టి కొంచెం పటిక బెల్లం నైవేద్యం పెట్టి రొటీన్ లో పడేది .. ఈ మధ్య గంటలు, గంటలు పూజ చేస్తోంది. తను, పిల్లలు ఆవిడ పూజ అయి బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేసిందాకా పడిగాపులు పడుతూ ఇంక టైం అయిపోడంతో అలాగే వెళ్ళిపోయి బైట తినేయడం చేస్తున్నా ఆవిడలో మార్పు రాలేదు.

“ నాన్నా పోలిస్ రిపోర్ట్ ఇద్దామా?” హరి మాటతో ఆలోచనలనుంచి బైట పడి కొడుకు వైపు చూసాడు.

తన ఎదురుగా మరో సోఫాలో కూర్చున్న చరిత బాగా ఏడ్చినట్టు కళ్ళు తడిగా, వాచి ఉన్నాయి.

హరి మరోసారి అడిగాడు “ పోలిస్ రిపోర్ట్ ఇద్దామా నాన్నా .. ఎక్కడని వెతుకుతాం ?”

హరి ఇంజనీరింగ్ సెకండ్ ఇయర్ చదువుతున్నాడు.. బుద్ధిమంతుడు, వివేకవంతుడు. చరిత ఇంటర్ మొదటి సంవత్సరం లోకి వచ్చింది. తల్లి అంటే పంచ ప్రాణాలు. జానకి కూడా తనని విసుక్కున్నట్టు పిల్లల్ని విసుక్కోలేదు. చికాకు పడుతుండేది. ఆ ఇద్దరినీ చూస్తుంటే గుండె చెరువైంది భాస్కర్ కి జానకీ ఎక్కడికి వెళ్ళింది? ఎందుకిలా చేసింది? బాధగా అనుకున్నాడు.

“ ఏమని ఇస్తాం నాన్నా? వాళ్ళు మనలని ఒక పట్టాన విడిచి పెడతారా?. ప్రశ్నలతో, అనుమానాలతో తూట్లు పొడుస్తారు. నన్ను క్రిమినల్లా చూస్తారు. నాకేం పాలు పోవడం లేదురా మీ అమ్మ ఇలా ఎందుకు చేసింది?” ఆవేదన నిండిన స్వరంతో అన్నాడు.

హరి జాలిగా చూసాడు తండ్రి వైపు. అమ్మ, నాన్న ఎంతో అన్యోన్యంగా ఉంటారు. సరదాగా ఆర్గుమెంట్సు తప్ప వాళ్ళ మధ్య ఎప్పుడూ సీరియస్ తగాదాలు చూసిన గుర్తులేదు. పాపం ఒక్క రాత్రికే ఎంత నీరసించి పోయాడో!.

అమ్మ ఎక్కడికెళ్ళింది? ఆవిడని ఎవరన్నా కిడ్నాప్ చేశారేమో అనడానికి అమ్మ చిన్నపిల్ల కాదు. నలభై దాటింది వయసు. పోనీ అమ్మ ఒంటి మీద నగల కోసం ఎవరన్నా కిడ్నాప్ చేసారా.. అమ్మ మెడలో సూత్రాలు తప్ప ఇంక ఏమి ఉండదు. ఆ ఒక్క గొలుసు లాక్కు పోతారే గాని కిడ్నాప్ చేసి కాజేస్తారా పెద్ద వాళ్ళ దగ్గరనుంచి. అసలు రెండు గంటల్లో వస్తాను అని కాగితం మీద రాసిపెట్టి వెళ్ళాల్సిన పని ఏంటి? అమ్మ ఎక్కడికన్నా వెళ్ళాలి అనుకుంటే నాన్న తీసుకుని వెళతాడు. లేదంటే తను తీసుకుని వెళ్తాడు. ఎప్పుడూ లేనిది అంత అకస్మాత్తుగా ఎక్కడికి వెళ్ళింది? వెళ్ళిన మనిషి ఫలానా చోటికి వెళ్తున్నాను అని చెప్తే ఎవరో ఒకళ్ళు వెళ్లి పికప్ చేసుకునే వాళ్ళు.

అమ్మకి ఫ్రెండ్స్ కూడా ఎవరూ లేరు. ఒకవేళ ఈ మధ్య పేస్ బుక్ లో ఎక్కడెక్కడి వాళ్ళు వచ్చేసి, ఓల్డ్ ఫ్రెండ్స్ మిట్ అని పాత ఫ్రెండ్స్ కలవడం ఎక్కువైంది అలా ఏమన్నా పాత ఫ్రెండ్స్ దొరికారా. అసలు అమ్మ పేస్ బుక్ చూస్తుందా. హరి చరిత వైపు చూసాడు. తెరిచి ఉన్న వాకిలి గుండా వీదిలోకి ఆశగా చూస్తూ కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటోంది

దగ్గరగా వెళ్లి నెమ్మదిగా అడిగాడు “ చరి అమ్మకి ఫేస్బుక్ చూసే అలవాటు ఉందా?”

చరిత ముక్కు ఎగబిల్చి “ అసలు అమ్మ లాప్ టాప్ ముట్టుకోదు.. తనకి అసలు అవన్నీ తెలియదు కూడా” అంది .

హరి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

భాస్కర్ ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు గబాల్న అన్నాడు “ చరితా .. వెళ్లి ఒక్కసారి పక్కింటి ఆంటిని పిలుచుకు రా ..”

చరిత తండ్రి వైపు సందేహంగా చూసింది..

హరి కూడా తండ్రి వైపు చూసి అడిగాడు..” ఎందుకు నాన్నా ..”

“ ఆంటి , అమ్మ కొంచెం క్లోజ్ గా ఉంటారు కదరా. ఆవిడకి ఏమన్నా చెప్పిందేమో అమ్మ అడుగుదాం.”

చరిత నేప్ కిన్ తో కళ్ళు, ముక్కు తుడుచుకుని లేచి బయటికి వెళ్ళింది..

భాస్కర్ తల పట్టుకుని కూర్చున్నాడు ..

చరిత శారద ని వెంట పెట్టుకుని వచ్చింది ..

“ ఏంటండి ఏం జరిగింది ? చరిత ఏదో అంటోంది.. నాకేం అర్ధం కావడం లేదు ..”అయోమయంగా చూస్తూ అడిగింది శారద భాస్కర్ ని ..

భాస్కర్ వస్తున్న దుఃఖం అదిమి పట్టి అడిగాడు ..” మీకు జానకి నిన్న ఏమన్నా చెప్పిందా?”

“ ఏ విషయం?” అడిగింది శారద ..

ఏం చెప్పాలో అర్ధం కాలేదు భాస్కర్ కి .

చరిత ఏడుస్తూ అంది “ ఆంటి అమ్మ నిన్న సాయంత్రం ఎక్కడికో వెళ్తున్నానని, రెండు గంటల్లో వస్తాను అని మాకు పేపర్ మీద రాసి పెట్టి ఎక్కడికో వెళ్ళింది. ఇంతవరకూ ఇంటికి రాలేదు. మీకేమన్నా చెప్పిందా ఎక్కడికి వెళ్తోందో.”

శారద నివ్వెరపోతూ చూసింది.. జానకీ ఎక్కడికి వెళ్ళింది.. నిన్న సాయంత్రం వెళ్ళిన మనిషి ఇంకా ఇంటికి రాలేదా..” లేదమ్మా .. నాకేం చెప్పలేదు.. అసలు నిన్న మేమిద్దరం కలుసుకోలేదు.”

భాస్కర్ ఆ మాటకి రెండు చేతుల్లో మొహం కప్పేసుకున్నాడు.. అతని భుజాలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి.. అతని ఏడుపు చూసి చరిత, హరి కూడా బావురుమన్నారు.

శారదకి ఆ దృశ్యం చూడగానే గుండె చెదిరిపోయింది. ఎంత చక్కటి ఫ్యామిలీ. దాదాపు ఐదేళ్ళ నుంచి చూస్తోంది. శారద భర్తకి బదిలీ అయి నాగపూర్ నుంచి హైదరాబాద్ వచ్చి సఫిల్ గూడాలో జానకీ ఇంటి పక్కకే అద్దెకి వచ్చారు. అప్పటినుంచి శారద, జానకి మంచి ఫ్రెండ్స్ అయారు. ఇద్దరూ కలిసి పిల్లలు, భర్త బయటికి వెళ్ళగానే మాటినీ షోలు చూడడం కలిసి షాపింగ్ చేయడం. ఎంతో ఆత్మీయంగా ఉంటారు. అలాంటిది జానకి తనకి కూడా చెప్పకుండా ఎక్కడికి వెళ్ళింది. వెళ్ళిన మనిషి ఇంకా ఇంటికి రాకపోవడం ఏంటి? కొంపతీసి ఏదన్న యాక్సిడెంట్ అవలేదు కదా. ఆ ఊహ రాగానే ఆదుర్దా నిండిన స్వరంతో అడిగింది “పోలీస్ కంప్లైంట్ ఇచ్చారా ..?”

భాస్కర్ తల అడ్డంగా ఆడించాడు..

“మరి ఎందుకు ఇవ్వలేదు.. దేవుడి దయవలన ఏమి అవకూడదు .కాకపోతే ఎందుకైనా మంచిది ఏదన్నా యాక్సిడెంట్ అయితే తెలుస్తుంది కదా .. వెంటనే కంప్లైంట్ ఇవ్వండి.. మా వారిని పిలుస్తాను ఇద్దరూ కలిసి వెళ్ళి ఇవ్వండి” అంటూ చనువుగా ల్యాండ్ ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళి ఇంటికి ఫోన్ చేసి భర్తను ఉన్నపళంగా భాస్కర్ ఇంటికి రమ్మని చెప్పింది..

ముగ్గురి వైపు చూసి “అయ్యో... ఇప్పటివరకూ మీరు కాఫీ కూడా తాగినట్టులేరు. ఇలా అయితే ఎలా?! మన కర్తవ్యం మనం నిర్వహిస్తూ, మన పనులు చేసుకోవాలి. ఇలా కూర్చుంటే అవుతుందా” అంటూ మెత్త, మెత్తగా మందలిస్తూ వంట గదిలోకి వెళ్ళి స్టవ్ వెలిగించి కాఫీ డికాషన్ వేసింది. ఫ్రిడ్జ్ లో నుంచి పాలు తీసి స్టవ్ మీద పెట్టి , అంట్ల గిన్నెలన్నీ సింక్ లో వేసింది. వంట గది ఊడ్చి, కాఫీ కలిపి ముగ్గురికి తీసికెళ్ళి ఇచ్చింది. వద్దు అంటున్నా బలవంతంగా చేతికి ఇచ్చింది.

శారద భర్త జనార్ధన్ వచ్చాడు. అతనికి జరిగిందంతా చెప్పి “మీరు, అన్నయ్యగారు వెళ్ళి పోలీస్ కంప్లైంట్ ఇచ్చి రండి.. ఏం జరిగిందో తెలుస్తుంది కదా” అంది.

“ అరె. రాత్రే చెప్పి ఉంటే ఏదన్నా చేసేవాళ్ళం కదా. పదండి వెళ్దాం.. తప్పకుండా కంప్లైంట్ చేయాలి. వాళ్ళు ప్రశ్నలు అడుగుతారు. అది వాళ్ళ వృత్తి ధర్మం. మనం మనకి తెలిసినవి చెప్తాం ఇందులో భయపడాల్సింది ఏమి లేదు” అంటూ ధైర్యం చెప్పి భాస్కర్ ని బయలుదేరా తీశాడు.

వాళ్ళిద్దరూ బయటకు వెళ్ళగానే చరితను, హరిని “ మీరు స్నానాలు చేసి మా ఇంటికి రండి. ఈ లోగా నేను వెళ్ళి ఇడ్లి వేస్తాను తిందురుగాని” అంది ..

“ వద్దాంటి” అన్నారిద్దరూ.

“ వద్దు, లేదు అని అనకండి. నేనున్నాగా అమ్మకేం కాదు క్షేమంగా వస్తుంది. నా మాట విని స్నానాలు చేసి రండి. నేను చెప్పిన మాట వినకపోతే మీరు పిలిచినా రాను అంతే” అంటూ చనువుగా బెదిరించి ఇద్దరినీ ఒప్పించింది.

అప్పుడే పనిమనిషి గేటులోకి రావడంతో “ అదిగో పనిమనిషి వచ్చింది.. మీరు ఏం జరగనట్టు అమ్మ చుట్టాలింటికి వెళ్ళినట్టుగా ఉండండి ..” అంటూ లోపలికి వచ్చిన పనిమనిషి దుర్గకి “ అమ్మగారూ లేరు బంధువులేవరికో బాగా లేదంటే చూడడానికి వెళ్లారు. నువ్వు ఉన్న పని చేసేసి వెళ్ళు. మధ్యాహ్నం అంట్లు ఏమి ఉండవు రానక్కరలేదు” అని చెప్పింది.

" అయ్యో గట్లనా మంచిదమ్మా ... అమ్మ ఎన్నాడొస్తది?." అని అడుగుతూ చీపురు తీసుకుని ఊడవసాగింది.

" వాళ్లకి కాస్త కుదుట పడ్డాక వస్తుందిలే" అంటూ చరితకి సైగ చేసింది లోపలికి వెళ్ళమన్నట్టు. చరిత ఒక బాత్రూం లోకి, హరి ఒక బాత్రూం లోకి వెళ్ళగానే తను ఇంటికి బయలు దేరింది శారద.

భాస్కర్, జనార్ధన్ పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్లేసరికి అప్పుడే ఎస్ ఐ వచ్చి కూర్చుని న్యూస్ పేపర్ చదువు తున్నాడు.

భాస్కర్ ని, జనార్ధన్ ని చూసి పేపర్ పక్కన పెట్టి కూర్చోమని కుర్చీ చూపించాడు..

ఇద్దరూ కూర్చున్నారు. ఎస్ ఐ వాళ్ళవైపు ప్రశ్నార్ధకంగా చూడసాగాడు ఏం చెప్తారా అన్నట్టు.

భాస్కర్ కి గొంతు పెగిలి మాట రావడం లేదు.. దుఃఖం అడ్డు వస్తోంది. జనార్ధన్ వైపు చూసాడు చెప్పమన్నట్టుగా .

జనార్ధన్ జరిగిన విషయం స్థూలంగా చెప్పాడు.

ఆయన చెప్పింది విన్న ఎస్ ఐ కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. భాస్కర్ వైపు చూస్తూ అడిగాడు. "నిన్న ఆవిడ ఎన్ని గంటలకి బయటకు వెళ్ళారు..?"

భాస్కర్ బలవంతంగా గొంతు పెగిలించుకున్నాడు. " నేను ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికి వచ్చేసరికి సిక్స్ థర్టీ అయిందండీ. ఇల్లు తాళం వేసి ఉంది. మేము ఎవరన్నా బయటకి వెళ్తే పెరటి వైపు తులసి మొక్క ఉన్న కుండీలో తాళం చెవి పెట్టి వెళ్తాం. తను కూడా అలాగే పెట్టి వెళ్ళింది. నేను తాళం తీసుకుని లోపలికి వెళ్లి నా మొబైల్ జేబులోంచి తీసి టేబుల్ మీద పెడుతుంటే తను రాసి పెట్టిన స్లిప్ కనిపించింది. దాని మీద టైం వేయలేదు. బహుశా ఏ ఆరింటికో వెళ్ళిందనుకుంటాను."

" నిన్న మీరిద్దరూ ఏమన్నా గొడవ పడ్డారా? "

" లేదండి.. "

" ఆవిడ రాసిన స్లిప్ తెచ్చారా?"

భాస్కర్ జేబులోంచి తీసి ఇచ్చాడు.

ఎస్ ఐ కళ్ళు ఆ అక్షరాల వెంట పోతుంటే అతని చొక్కా జేబు దగ్గర ఉన్న బాడ్జ్ మీద అతని పేరు చూసాడు భాస్కర్. అతని పేరు రవీంద్ర ...

అతను చదవడం పూర్తీ చేసి భాస్కర్ వైపు చూస్తూ " ఇంతకూ ముందు ఇలా ఎప్పుడన్నా వెళ్ళారా ..?" అడిగాడు .

భాస్కర్ తల అడ్డంగా ఆడించాడు." లేదు. అసలు ఆ అవసరం లేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా నేనే తీసుకుని వెళ్తా. నాకు ఏదన్నా అనారోగ్యం కాని వేరే ఇబ్బంది ఏదన్నా ఉంటె మా అబ్బాయి తీసుకుని వెళ్తాడు. ఇలా ఎందుకు వెళ్లిందో, ఎక్కడికి వెళ్లిందో అర్ధం కావడం లేదు."

" ఆవిడ నార్మల్ గా ఉంటారా. ఏదన్నా అనారోగ్య సమస్య ఉందా ..?"

" లేదు. అనారోగ్యం ఏమి లేదు. కాని నాలుగైదు నెలలుగా అసహనంగా, విసుగ్గా, చికాకుగా ఉంటోంది ."

" ఐసి " తల పంకించాడు ఎస్ ఐ ...

" ఆవిడ బయటకు వెళ్ళినపుడు ఒంటి మీద నగలేమన్నా ఉన్నాయా?."

" లేదు ... సూత్రం గొలుసు తప్ప వేరే ఏమి వేసుకోదు."

" ఓ కె రిటెన్ కంప్లైంట్ ఇవ్వండి. "

ఎస్ ఐ టేబుల్ సొరుగులోంచి తెల్ల కాగితం తీసిచ్చాడు.

భాస్కర్ కంప్లైంట్ రాసి ఎస్ ఐ కి ఇచ్చాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments